

MAAILMAN Historia

SAGA
EGMONT

Pyramidiin
Varjossa

MAAILMAN

Historia

SAGA
EGMONT

Maailman historia

Pyramidien varjossa

SAGA Egmont

Pyramidien varjossa

Copyright © 2019, 2020 Maailman Historia and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788726383386

1. e-book edition, 2020

Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com – a part of Egmont,
www.egmont.com

Pyramidien varjossa

Yli 200 vuoden ajan muinaisen Egyptin monumentit ovat houkutelleet Niilin varrelle tutkijoita ja uteliaita matkailijoita kaikkialta maailmasta. Pienten vauvojen mummioita ja jättimäisiä pyramideja analysoidaan tarkkaan, jotta saadaan lisää tietoa maailman vanhimpiin kuuluvasta sivilisaatiosta. Aiemmin tutkijoiden työvälineinä olivat kaivauslastat ja siveltimet, nyt turvaudutaan tietokonekuvauksiin ja dna-analyysiin. Tutkimuksista huolimatta kaikkiin Niilin varren suurvaltaan liittyviin kysymyksiin ei vielä ole saatu vastausta. Miten Egyptin valtakunta syntyi? Kuka rakensi pyramidit? Murhattiinko Kleopatra? Tässä kirjassa paneudumme tuoreimpiin Egyptin suuruuden aikaa käsitteleviin tutkimuksiin. Vastauksia etsitään muun muassa ilmastonmuutoksesta, rankoista monsuunisateista ja monimutkaisesta uskonnosta, jossa jumalat vaikuttivat kaikkeen toimintaan.

Mielenkiintoisia lukuhetkiä!

1. Pyramidien salaisuudet

Egyptin pyramideihin on tuhansia vuosia liitetty taruja ja taikaa. Kaivausten ja teknisten aluevaltausten ansiosta tutkijat kykenevät viimein kumoamaan myytit ja vastaamaan usein esitettyihin kysymyksiin. Mikä oikeastaan oli pyramidien tarkoitus, ja miten ne rakennettiin?

Brittiläinen tähtitieteilijä Charles Piazzi Smyth teki lähes epäinhimillisen työn 1860-luvun alussa. Egyptin aavikon paahtavan auringon alla hän mittasi laitteillaan joka ikisen pinnan suuresta

Kheopsin pyramidista Gizassa Pohjois-Egyptissä ja laski sinnikkäästi ja matemaattisen perusteellisesti valtavan monumentin kulmat ja ulottuvuudet tarkkuudella, johon kukaan ei häntä ennen ollut yltänyt.

Vuosien mittausten jälkeen Smyth tutki muistiinpanojaan ja teki varmana johtopäätöksen: Kheopsin eli Khufun pyramidi oli rakennettu tietyn mittayksikön mukaan. Hän antoi mitalle nimen pyramidituuma, ja se oli noin 1,001 brittituuma eli noin 2,55 senttiä. Pyramidin pohjan ympärysmitta oli 36 500 pyramidituumaa eli sama luku kuin sata kertaa päivien määrä vuodessa, Smyth huomautti. Hän löysi myös matemaattisen yhteyden pyramidin korkeuden ja Maan ja Auringon välisen etäisyyden välillä.

Kosmiset yhteydet olivat Smythille merkki siitä, että itse Jumalalla oli ollut sormensa pelissä, kun valtavaa pyramidia oli suunniteltu ja rakennettu. Tähtitieteilijä päätteli, että pyramidien rakentajia olivat heprealaiset, Jumalan valittu

kansa, ja pyramidimitan oli täytynyt syntyä jumalallisen tietämyksen pohjalta, jonka Herra oli luovuttanut ihmisille, kun Raamatun Nooa arkkeineen laski maihin vedenpaisumuksen jälkeen.

Smythin päätelmät tosin kuulostavat melko epäuskottavilta, mutta tähtitieteilijän väsymätöntä mittaustyötä pidetään nykyään yhtenä pyramiditutkimuksen peruskivistä. Smyth ei suinkaan ollut ensimmäinen eikä viimeinen tutkija, joka on yrittänyt ratkaista pyramidien arvoitusta. Yli 4 000 vuotta vanhat symmetriset kivimonumentit, joiden sileät kyljet kohoavat arvokkaina aavikkohiekan ylle, ovat vuosisatoja kiehtoneet tutkijoita ja matkalaisia. Kysymykset ovat edelleen samoja: Miksi pyramidit ovat sen näköisiä kuin ovat? Kuka ne on rakentanut? Miten ne on tehty?

Siinä, missä entisaikojen tutkijat harhailivat pimeässä, nykyään uudet laitteet, kuten lämpökamerat ja hiukkasilmaisimet, auttavat tieteentekijöitä tunkeutumaan jyrkävien kiviseinien taakse ja pääsemään siten askeleen lähemmäksi totuutta pyramideista ja niiden rakentajista.

SMYTHIN LUVUT OLIVAT LIIAN SOPIVIA

Charles Piazza Smyth ei kuitenkaan saanut esille teorioitaan, koska useimmat tiedemiehen kollegoista pilkkasivat hänen laskelmiaan valetieteeksi ja pahimman lajin lukumagiaksi. Kävi ilmi, että Smyth oli huolella valinnut lukuja, jotka sopivat hänen etukäteen laatimaansa teoriaan. Smythin suureksi mielipahaksi hänet nolattiin julkisesti korkeimmissa tieteellisissä piireissä Skotlannissa, missä hän toimi kuninkaallisena tähtitieteilijänä.

Nykyään voi kuulostaa oudolta, että tunnustettu tähtitieteilijä sekoittaa Jumalan mukaan teorioihinsa. Itse asiassa Smythin teoria on kuitenkin lievimmästä päästä,

mitä tulee villeihin arvauksiin pyramidien synnystä. Pyramidien edistyksellinen rakenne on kautta aikain saanut monet epäilemään, onko rakennustyö ollut lainkaan ihmisten kädenjälkeä. Vaikuttavien monumenttien rakentajia ovat heidän mielestään pikemminkin olennot, joiden tietämys ylittää maallisen tason.

Yksi sitkeimmin elävistä myyteistä on se, että pyramidien rakentajia olivat tarunhohtoisesta Atlantiksesta paenneet asukkaat. Vain erittäin edistyneillä atlantislaisilla olisi ollut tehtävään tarvittavat tähtitieteelliset ja tekniset tiedot. Kreikkalaisen filosofin Platonin ensimmäisenä esittämän myytin mukaan Atlantis upposi mereen 11 500 vuotta sitten. Atlantiksen asukkaat olivat puoliksi ihmisiä ja puoliksi jumalia, ja toisin kuin tavalliset ihmiset he olisivat pystyneet älynsä ja tietojensa ansiosta pystyttämään niin vaikuttavia monumentteja kuin pyramidit.

Toiset taas ovat tosissaan väittäneet, että pyramidit ovat ulkoavaruuden olentojen rakentamia. Perusteeksi melko lennokkaalle teorialleen he esittävät, että heidän laskelmiensa mukaan Kheopsin pyramidin maantieteellinen koordinaatti on 29,9792458 pohjoista leveyttä. Luku on täysin sama kuin valon nopeus sekunneissa. Tieteessä ei ole osattu mitata valon nopeutta vastaavalla tarkkuudella ennen vuotta 1950, joten pyramidien sijoittaminen juuri siihen paikkaan osoittaa, että teknisesti ja matemaattisesti erittäin kehittyneet olennot ovat rakentaneet pyramidit.

AVARUUSOLENNOT MITTASIVAT METREISSÄ

Tutkijat torjuvat ilman muuta Atlantis-teorian. Ajatus koordinaateista valon nopeuden kuvaajana ei myöskään täsmää todellisuuden kanssa. Koordinaatit voidaan laskea monella eri tavalla, joten niiden ilmoittaminen on tulkintakysymys. Olisi ollut uskomaton sattuma, jos

avaruusolennot olisivat päättäneet käyttää nimenomaan metriä – mittayksikköä, jota ei käytetty pyramidien rakentamisessa – ilmoittaakseen valon nopeuden koordinaattien avulla.

Tutkijat voivat helposti kumota myös teorian, jonka mukaan vanha ja unohdettu sivilisaatio olisi rakentanut pyramidit tuhansia vuosia ennen oikeaa pystytysajankohtaa. Pyramidit on ajoitettu kaiverrusten ja rakennuspaikan läheltä tehtyjen löytöjen, kuten hautojen, perusteella. Tutkijat ovat muun muassa tehneet radiohiilianalyysjä ruumiiden vaatteille ja puuarkuille sekä esimerkiksi matoista otetuille oljenpalasille. Seuraavaksi on verrattu keramiikkalöytöjä muissa kaivauksissa löydettyihin, jo ajoitettuihin esineisiin, ja niiden mukaan on määritetty, milloin pyramidit on rakennettu. Ajoitus osoittaa, että Gizan suuret pyramidit on rakennettu ajalla 2600–2500 eaa. Ajasta on paljon tietoa kaiverrusten ja muiden lähteiden pohjalta.

Villit teoriat todistavat, että pyramidit ovat kiehtoneet ihmisiä valtavasti eri aikoina ja eri kulttuureissa. Niin tutkijoiden kuin tavallisten matkalaistenkin uteliaisuus on usein herännyt ihmetyksestä rakennelmien ulkonäön edessä. Taivaisiin kurottava ja majesteettinen muoto herättää kunnioitusta ja ihastusta sekä osoittaa, mihin ihminen äärimmillään kykenee. Pyramidien tuttu muoto on niin ikoninen, että se vaikuttaa tarkkaan ajatellulta ja korkeampaa tarkoitusta kuvaavalta, mutta se on voinut syntyä puhtaasti sattumalta.

Esihistoriallisella ajalla – paljon ennen faraoiden aikakautta – egyptiläisten suurmiesten omaiset pystyttivät kummun vainajan haudalle, hieman rautakauden ja viikinkiajan hautakumpujen tapaan. Kumpu osoitti vainajan olleen merkittävä henkilö, ja muistomerkki antoi vainajan läheisille mahdollisuuden tuoda uhrilahjaksi ruokaa ja

juomaa. Toisin kuin viikingit egyptiläiset eivät tyytyneet ajan mittaan pelkkiin hautakumpuihin, vaan alkoivat kasata kiviä haudan päälle. Kivistä muodostui litteä koroke, jota egyptiläiset kutsuivat nimellä mastaba. Mastabasta johti lyhyt kuilu alas maanalaiseen hautakammioon. Perinne jatkui, kun Egypti yhdistettiin yhden faraon alaisuuteen yli 5 000 vuotta sitten, ja noin vuonna 2660 eaa. farao Djoser keksi pinota monta mastabaa päällekkäin niin, että muodostui porrasympyrä. Djoserin hautamuistomerkki kohosi peräti 60 metrin korkeuteen. Seuraavat faraot pitivät Djoserin ideasta ja omaksuivat sen. Ajan myötä pyramidien ulkoasua parannettiin niin, että vuoden 2589 eaa.tienoilla ne saivat nykyään tunnetun muotonsa. Pyramidit vain päällystettiin tuolloin kauttaaltaan kerroksella sileitä hiekkakiviä niin, että rakennus hohti valkoisena auringonvalossa vertauskuvallisena tervehdyksenä ja ylistyksenä auringonjumala Ralle, joka oli Egyptin tärkeimpiä jumalia.

Aivan ensimmäiset pyramidit eivät olleet varsinaisia malliesimerkkejä. Farao Sneferu (n. 2613–2589 eaa.), joka ensimmäisenä käytti valkoista kalkkikiveä, joutui nöyryytettynä näkemään pyramidinsa romahtavan, kun sen kyljet yhtäkkiä sortuivat. Faraon toinen yritys tuotti Taitepyramidin, kömpelön rakennelman, jossa on erikoinen taite lähellä huippua. Vasta kolmannella kerralla farao rakennusmestareineen onnistui luomaan oikean näköisen ja tarpeeksi vakaan pyramidin.

MAANJÄRISTYKSIIN VARAUDUTTIIN

Arkeologiset tutkimukset osoittavat, että rakennusmestarit oppivat sittemmin hyvin taitaviksi. Kheopsin pyramidin sivut ovat 230 metriä pitkät ja kulmien korkeusero on alle 2,5 senttiä. Rakennuksen ryhdikäs olemus osoittaa, että